

Arrest

nr. 252 235 van 6 april 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 10 november 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 oktober 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 februari 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 maart 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger, geboren op (...) in Tbilisi. U maakte uw middelbaar onderwijs af studeerde twee jaar juristiek. U werkte in de bouw en sinds het jaar 2017 of 2018 werkte u als slager in een vleeswinkel.

In het jaar 1993 of 1994 trouwde u traditioneel met uw vrouw N., A. (...) (CGVS ref X, O.V. X). Jullie kregen samen drie kinderen, nl. S. (...) (°1994), B. (...) (°1998) en E. (...) (°2003). In het jaar 1999 liet uw vrouw zich dopen als Getuige van Jehova.

U diende een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten op 28 oktober 2019. U baseerde zich voor uw verzoek tot internationale bescherming op dezelfde feiten als uw vrouw, waardoor dan ook naar haar relaas verwezen kan worden:

"U bent een Georgisch staatsburger, geboren op 18 april 1975 in Dedoplistskaro in een christelijk orthodoxe familie. U studeerde Economie aan de universiteit van Davit Agmashenebeli in Tbilisi. U studeerde af in 1997.

In het jaar 1993 of 1994 trouwde u traditioneel met uw man L.N. (...) (CGVS ref X, O.V. X). In 1994 werd uw oudste dochter S. (...) geboren. Sinds het jaar 1997 begon u zich meer en meer te interesseren voor en te verdiepen in het geloof van de getuigen van Jehova. In het jaar 1998 beviel u van uw zoon B. (...). In 1999 werd u gedoopt als getuige van Jehova. Uw jongste dochter E. (...) werd geboren op 24 december 2003.

U en uw gezin woonden aanvankelijk in Vazisubani. In de lente van 2004 verkochten jullie jullie appartement. Jullie woonden enkele maanden in Avlabari en verhuisden daarna naar de wijk Varketili in Tbilisi, waar jullie op verschillende adressen woonden. Jullie moesten dikwijls van adres verhuizen omwille van problemen met de burens die op de hoogte kwamen van uw religie.

In Georgië deed u verschillende jobs. U werkte als boekhoudster bij verschillende bedrijven en werkte eveneens als financieel manager bij een bedrijf dat 'Tiande' noemde. Uw laatste jobs in Georgië waren voor 'Oto Motors' en voor 'Eresline'.

Als getuige van Jehova had u de plicht te gaan prediken en mensen te informeren over uw religie. U ging langs de huizen om mensen te informeren en flyers te geven. U hielp eveneens in standjes op straat waar voorbijgangers jullie konden aanspreken en vragen stellen. U deed dit in de weekends, na uw werk of tijdens uw vakantiedagen.

Op 20 januari 2018 kreeg u ruzie toen u iemand op straat een flyer gaf. Deze man schold u uit en nam u uw tas af. Toen u hem vroeg om uw tas terug te geven omdat u de politie niet wou bellen, insinueerde hij dat hij zelf bij de politie werkte. Toen hij uw tas terug gooide, kreeg u deze tegen uw mond waardoor uw lip sprong. Eens thuis wilde uw man weten wat er gebeurd was. Hoewel u er bij hem op aandrong om niets te ondernemen, zocht hij later op de dag deze man op. Het gesprek tussen uw man en uw belager – die jullie 'Jango' noemen liep echter snel uit de hand. Er werd geroepen en geschreeuwd, mensen kwamen tussenbeide en Jango loste een geweerschot. Uw man kon echter ongedeerd ontsnappen.

Enkele dagen later kwamen uw man en uw zoon B. (...) Jango tegen toevallig tegen in de carwash. Daar vernam uw man dat Jango omwille van dit voorval zijn ongeboren kind was verloren. Jango's vrouw was zwanger en kreeg na het incident een miskraam. Jango wou wraak nemen. Uw man en B. (...) konden ontkomen vooraleer dingen uit de hand liepen. Niet veel later kwam uw man Jango opnieuw tegen in de winkel. Wederom liep deze confrontatie uit in schelden. Uw man voelde zich niet meer veilig en besliste in februari bij zijn ouders in Isani te gaan wonen. U en uw kinderen bleven op hetzelfde adres.

In dezelfde periode waren er enkele incidenten met jullie wagen. Zo merkten jullie op dat de wielen van jullie wagen opeens los zaten. Een andere keer werd jullie wagen zonder reden meegenomen door de depannage dienst. Jullie vermoeden dat Jango hierachter zat.

Op 19 of 20 februari werd uw man in opdracht van Jango op straat tegen gehouden door twee mannen, die uw man in de koffer van hun wagen dwongen en meenamen. Uw man kon uit de koffer ontsnappen en bleef die avond bij een vriend. De volgende dag bracht zijn vader hem naar het dorp Asureti. Uw man kwam nog éénmaal naar Tbilisi om vliegtuigtickets te regelen. Hij verliet Georgië op 8 maart 2018 met het vliegtuig. Diezelfde dag kwam hij aan in Frankrijk, waar hij op 13 maart 2018 een verzoek tot internationale bescherming indiende.

Uzelf bleef tot 25 maart op hetzelfde adres (1ste mikroraion in Varketili) wonen. Hierna verhuisden u en uw jongste dochter E. (...) naar uw zus in 'Hualingi' in Varketili. Uw dochter S. (...) verbleef bij vriendinnen en uw zoon bij zijn schoonouders. In april 2018 verhuisde u naar uw ouders, die eveneens in Varketili (in Zemo Plato) woonden.

In de zomer van 2018 kwam B. (...) Jango tegen toen hij samen met vrienden buiten was. Jango vroeg B. (...) waar uw man was, schold hem uit en bedreigde hem.

Uw zoon B. (...) vertrok samen met zijn familie op 29 september 2018 uit Georgië en diende een verzoek tot internationale bescherming in in Frankrijk. Op datum van 10 januari 2020 was B. (...)’s procedure in Frankrijk nog lopende.

Op 6 oktober 2018 vertrokken u en uw dochter E. (...) met het vliegtuig vanuit Kutaisi naar Frankrijk. Op 16 oktober 2018 diende u een verzoek tot internationale bescherming in Frankrijk in.

Toen u in Frankrijk was hoorden jullie dat Jango bij uw schoonouders was langs geweest om naar de familie N. (...) te informeren. Jullie hoorden eveneens dat er in het dorp van uw schoonmoeder in Vaziani onbekende mannen naar uw man aan het zoeken waren.

Jullie verzoek tot internationale bescherming werd in Frankrijk geweigerd. Ook in de beroepsprocedure kregen jullie een negatieve beslissing.

U, uw man en uw dochter E. (...) reisden naar België op 24 oktober 2019 en dienden hier een verzoek tot internationale bescherming in op 28 oktober 2019.

Tijdens uw verzoek tot internationale bescherming, verklaarde u tevens dat uw kinderen in het verleden eveneens problemen hadden gekend omwille van uw religie. In 2017 zou uw dochter E. (...) problemen hebben gekend op school toen medeleerlingen aan iedereen rond vertelden dat ze een seksuele relatie met onbekende jongens zou hebben gehad. Toen uw dochter S. (...) 10 jaar oud was (d.i. 2004-2005), werd ze aangerand door een 60 jarige man bij jullie in de buurt. Uw zoon B. (...) werd toen hij tien of elf jaar oud was (d.i. ongeveer in 1998), door een politieagent geschopt.

Ter staving van jullie verzoek tot internationale bescherming legden jullie volgende documenten neer: het paspoort van u, uw man en uw dochter E. (...), uw identiteitskaart, uw rijbewijs, het rapport van de ombudsman van Georgië voor het jaar 2018 waarvan jullie bepaalde onderdeeljes markeerden, een aflevering van het TV programma 'Tabula', waar twee getuigen van jehova spreken over hun religie en de problemen die ze ervaren, twee medische attesten van uw man die aantonen dat hij in 2011 op zijn hoofd viel en een voorschrift voor uw man."

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen bleek dat u zich voor uw verzoek tot internationale bescherming baseerde op de problemen die ook uw vrouw N., A. (...) (CGVS ref 19/25437B, O.V. 8.938.162) aanhaalde.

In het kader van het door haar ingediende verzoek tot internationale bescherming werd door het CGVS geoordeeld dat haar verzoek kennelijk ongegrond was. Bijgevolg kan in uw hoofde dezelfde beslissing worden genomen.

De beslissing van uw vrouw werd als volgt gemotiveerd:

"Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het Commissariaat-generaal beschouwt de nationaliteit en de religie die u aanhaalt ter staving van uw verzoek tot internationale bescherming als bewezen.

Bij KB van 15 december 2019 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Bij het onderzoek van uw asielaanvraag heeft het Commissariaat-generaal kennis genomen van en houdt rekening met de huidige situatie van Getuigen van Jehova (zie COI Focus. Georgië Algemene situatie dd. 28 oktober 2019 p. 34). Uit lezing van die informatie blijkt dat de Getuigen van Jehova in Georgië gemarginaliseerd zijn en het behoren tot deze gemeenschap kan leiden tot problemen, voornamelijk met medeburgers. Bijgevolg werd uw verzoek om internationale bescherming omzichtigheid onderzocht. Uit de informatie die werd toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt echter niet dat het behoren tot de Getuigen van Jehova per definitie vervolging met zich meebrengt. Er kan niet a priori worden aangenomen dat iedere Getuige van Jehova in Georgië een aanzienlijk risico loopt om slachtoffer te worden van vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Het loutere feit aanhanger te zijn van deze religie is dan ook niet voldoende om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een individuele beoordeling van de nood aan internationale bescherming, waarbij u ertoe gehouden bent uw vrees voor vervolging in concreto aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk.

Uzelf verklaarde bij terugkeer naar Georgië in de eerste plaats te vrezen voor de politieman met wie jullie problemen hadden (CGVS vragenlijst nr. 3.4, CGVS A. (...) II p. 9). Gevraagd of u nog een andere vrees bij terugkeer had naar Georgië verklaarde u dat jullie voor de problemen met Jango geen andere vijanden hadden. U haalde aan dat u kleine problemen had in verband met uw geloof, voornamelijk als u aan het prediken was. Enkele voorbeelden hiervan waren wanneer u bekogeld werd met stenen of er agressief werd gedaan toen u in het openbaar predikte of van deur tot deur ging. U zou ook enkele keren zijn verhuisd nadat burens te weten kwamen dat u Getuige van Jehova was en u negatief begonnen te bejegenen. Deze problemen kon u echter wel verdragen (CGVS A. (...) II p. 9-10). Bovendien verklaarde u zelf dat het incident met Jango de reden was voor uw vertrek uit Georgië.

Tijdens het overlopen van de CGVS vragenlijst verklaarde u immers: "Als ik dit probleem niet had gehad, had ik Georgië nooit verlaten. Ik had een goede job en geen reden om het land te verlaten." (CGVS vragenlijst A. (...) nr. 3.5).

U vermeldde tevens dat uw kinderen in het verleden problemen kende omwille van jullie geloofsovertuiging. Zo werd uw dochter S. (...) (°1994) aangerand toen ze 10 of 11 jaar oud was (CGVS Ana II p. 9). Uw zoon B. (...) werd toen hij jonger was enkele keren geslagen door klasgenoten en werd een enkele keer door een politieagent geschopt (CGVS A. (...) II p. 15). Uw jongste dochter E. (...) werd op school gepest. Er werden geruchten verspreid over het feit dat zij seks zou hebben gehad met onbekende jongens (CGVS A. (...) II p. 12). Deze incidenten van discriminatie en sporadisch fysiek en verbaal geweld die u en uw gezin in het verleden hebben meegemaakt, zijn spijtige en betreurenswaardige zaken, maar er dient opgemerkt te worden dat zij niet voldoende en zwaarwichtig genoeg zijn om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie te worden beschouwd. Deze feiten vormden daarenboven zoals reeds eerder besproken niet de reden voor jullie vertrek uit Georgië (cfr. supra). Uzelf gaf immers aan dat jullie niet zouden zijn vertrokken indien jullie geen problemen met Jango zouden hebben gehad.

Uit geheel van deze verklaringen kan dan ook niet besloten worden dat jullie familie omwille van uw godsdienst te maken kreeg met daden die zo ernstig van aard waren of zo vaak voorkwamen dat zij gelijk gesteld kunnen worden aan vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin.

Dit maakt het incident met Jango, dat volgens u de directe en enige aanleiding was voor jullie vertrek uit Georgië, dan ook cruciaal voor de beoordeling van uw verzoek tot internationale bescherming.

Aan de door jullie voorgehouden feiten kan echter geen geloof gehecht worden.

Om te beginnen dient opgemerkt te worden dat uzelf tegenstrijdige verklaringen aflegde met betrekking tot het moment waarop u ontdekte dat Jango een politieagent was. Tijdens uw verzoek tot internationale bescherming in Frankrijk verklaarde u – wanneer u sprak over het incident waarbij u Jango een brochure gaf – dat u slechts later ontdekte dat deze een politieagent was. U verklaarde: "C'est plus tard qu'on a appris que c'était un policier, c'était un homme ordinaire." » (vrije vertaling: "Het is pas later dat we vernamen dat hij een politieagent was, het was een normale man.", zie gehoorverslag Frankrijk p. 8). Uit de verklaringen die u aflegde tijdens uw gehoor op het CGVS in België blijkt echter duidelijk dat u reeds van bij het begin zou hebben geweten dat Jango bij de politie was. Immers, toen u hem vertelde dat u de politie niet voor zulke ruzie wou contacteren, antwoordde hij u cynisch dat u hen mocht bellen, aangezien hij zelf ook bij de politie was (CGVS II A. (...) p. 10). In uw relaas is het een belangrijk element of u problemen zou hebben met een gewone burger dan wel een politieagent. Er kan dan ook van u verwacht worden dat u hierover consistente verklaringen zou afleggen – waarin u echter niet slaagt. Indien u en uw man reeds van bij aanvang wisten dat Jango een politieman was, lijkt het daarenboven zeer merkwaardig dat uw man het risico zou lopen om bij hem langs te gaan. Zoals blijkt uit jullie verklaringen hadden jullie in het verleden immers slechte ervaringen met de politie. Zo werd uw zoon B. (...) toen hij jong was door een agent geschopt. Hoewel jullie klacht indienden, werd u door het hoofd van de politie gevraagd en aangeraden uw klacht in te trekken. Verder vertelde u dat er agenten zijn die hun macht misbruiken en beweerde u te weten van mensen die problemen hadden met politieagenten, die niet goed zouden zijn afgelopen (CGVS A. (...) II p. 15). Het lijkt dan ook erg onwaarschijnlijk en weinig geloofwaardig dat uw man bij Jango zou zijn langs geweest om op dergelijke manier verhaal te halen naar aanleiding van het incident, wetende dat deze bij de politie was.

Ook wat betreft de ontvoering van uw man werden verschillende tegenstrijdigheden opgemerkt doorheen zijn eigen verklaringen. Om te beginnen legde uw man inconsistente verklaringen af inzake wat hij aan het doen was op het moment van zijn ontvoering. Terwijl hij tijdens zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) nog verklaarde dat hij door twee onbekende mannen ontvoerd werd toen hij in de auto zat (CGVS vragenlijst nr. 3.5), verklaarde hij op het CGVS dat hij door twee mannen werd aangesproken, vastgegrepen en in een wagen gesmeten toen hij te voet naar huis terugkeerde van een avond op café (CGVS L. (...) p. 8, 13). Eveneens op de DVZ verklaarde uw man dat hij door deze twee mannen naar zijn documenten werd gevraagd, maar hij deze niet wou geven (CGVS vragenlijst nr. 3.5). Op het CGVS daarentegen verklaarde uw man dan weer dat hij aanvankelijk dacht dat deze twee personen van de politie waren. Toen zij hem op een beleefde manier vroegen of hij zijn documenten wilde laten zien, gaf hij hen zijn ID kaart (CGVS L. (...) p. 8), wederom een andere versie van de feiten. Een derde tegenstrijdigheid werd opgemerkt tussen de verklaringen die uw man aflegde op de DVZ en het CGVS. Zo verklaarde uw man op de Dienst Vreemdelingenzaken dat zijn ontvoerders hem wilden meenemen naar het meer van Tbilisi (CGVS vragenlijst nr. 3.5). Op het CGVS verklaarde hij dan weer dat de auto ergens naartoe reed, in een voor hem onbekende richting (CGVS L. (...) p. 8). Wanneer uw man geconfronteerd werd met deze inconsistente verklaringen, vertelde hij dat hij zulke zaken niet gezegd zou hebben aangezien hij te voet was. Hij kwam immers terug van een feest bij zijn vriend en zou nooit met de wagen rijden indien hij gedronken had. Hij verwees daarbij naar twee andere fouten die gemaakt werden tijdens het interview op de DVZ en die hij bij aanvang van het interview op

het CGVS had vermeld (CGVS L. (...) p. 13). Hij verklaarde dat het mogelijk was dat er nog andere fouten gemaakt werden tijdens zijn interview op de DVZ. Bij aanvang van zijn gehoor vertelde uw man inderdaad dat er volgens hem enkele fouten werden gemaakt tijdens het overlopen van de CGVS vragenlijst op de DVZ. Jullie zouden dit op het oog zijn gekomen toen jullie het document door Google Translate lieten vertalen. De eerste fout die werd gemaakt, betrof de periode dat uw man in de gevangenis zou hebben gezeten. Dit zou 2014-2015 of 2015-2016 zijn in plaats van 1995 of 1996 (zoals genoteerd werd bij het overlopen van de CGVS vragenlijst) (CGVS L. (...) p. 2, CGVS vragenlijst nr. 3.1). Verder verklaarde uw man dat er in de vragenlijst genoteerd werd dat de politieagent naar zijn eigen vrouw had geschoten, terwijl hij dit niet zo had verteld (CGVS L. (...) p. 2). Wat dat betreft dient echter opgemerkt te worden dat er in het gehoorverslag geen melding gemaakt wordt van het feit dat deze politieagent náár zijn vrouw zou hebben geschoten. Er werd slechts in genoteerd dat zijn zwangere vrouw geraakt werd door een huls van een kogel (CGVS vragenlijst nr. 3.5), waardoor dan ook bezwaarlijk geargumenteed kan worden dat deze vertaling vol met fouten zou staan. Wanneer uw man bij aanvang van het onderhoud gevraagd werd of er nog andere fouten werden gemaakt tijdens zijn interview op de DVZ antwoordde hij ontkennend (CGVS L. (...) p. 2). Het is echter zeer opvallend dat omtrent het meest ernstige vervolgingsfeit drie grote tegenstrijdigheden bestaan tussen de verschillende verklaringen van uw man. Het lijkt niet waarschijnlijk dat deze allemaal terug te brengen zijn tot een misverstand, verkeerde vertaling of slechte notities. Bovendien kan van uw man verwacht worden dat – indien deze zaken fout werden vertaald of genoteerd – hij deze bij aanvang van het gehoor zou hebben verteld. Bovendien lijkt het weinig waarschijnlijk dat dergelijke zeer specifieke verklaringen (zoals vb. het feit dat ze u wilden meenemen naar het meer van Tbilisi) zo zouden vertaald of genoteerd zijn geweest indien u deze helemaal niet zou hebben vermeld. Deze tegenstrijdigheden doen dan ook in zeer ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie relaas.

Omtrent het incident waarbij de wielen van jullie wagen plotseling los bleken te zitten dient eveneens opgemerkt te worden dat u en uw man hierover andere verklaringen aflegden. Zo verklaarde uw man dat hij op een gegeven moment ontdekte dat het wiel van de auto volledig losgedraaid was en dat een wiel niet zomaar loskomt (CGVS L. (...) p. 8). Ook op de DVZ verklaarde hij: “Op een andere dag werd de band van onze auto losgedraaid” (CGVS vragenlijst L. (...) nr. 3.5) waaruit dan ook opgemaakt kan worden dat slechts één van de vier banden los zaten. Uzelf verklaarde dan weer dat alle vier de banden van jullie wagen op een gegeven dag los zaten (CGVS A. (...) II p. 12). Deze inconsistentie doet wederom afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie relaas.

De problemen met B. (...), die uzelf aanhaalde tijdens uw tweede interview lijken evenmin geloofwaardig. Gevraagd waarom uw meerderjarige zoon B. (...) uit Georgië vertrok antwoordde u dat deze eveneens problemen had gehad met de Jango. U verklaarde dat B. (...) Jango nog minstens twee keer zou hebben gezien na het vertrek van uw man. Jango zou hem hebben gevraagd waar zijn vader was en zou jullie allemaal hebben bedreigd. Uw man zou van deze problemen van B. (...) op de hoogte zijn geweest (CGVS A. (...) II p. 6-7). Uw man daarentegen verklaarde dat zijn zoon uit Georgië vertrek om ergens werk te kunnen vinden en dat B. (...) in Georgië geen problemen had gekend. Hij verklaarde dat jullie kinderen nooit problemen hebben gekend omwille van de problemen met Jango (CGVS L. (...) p. 4-5, 12). Deze verklaringen van uw man zijn daarenboven strijdig met wat hij verklaarde op de DVZ, namelijk dat er drugs aan jullie zoon werd gegeven om wraak te nemen op jullie familie (CGVS vragenlijst L. (...) nr. 3.5). Indien dit conflict met Jango danige proporties aannam dat ook jullie kinderen werden bedreigd en hierdoor reeds problemen hadden ondervonden in Georgië, kan echter van jullie verwacht worden dat jullie hiervan beiden op de hoogte zouden zijn en hierover ook consistente verklaringen zouden afleggen. De inconsistente verklaringen omtrent de problemen die B. (...) al dan niet zou hebben gekend, doen opnieuw afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie relaas.

Er dient dan ook opgemerkt te worden dat u en uw man omtrent de belangrijkste gebeurtenissen en elementen in jullie relaas inconsistente verklaringen aflegden. Zo werden inconsistenties opgemerkt wat betreft het moment waarop jullie ontdekte dat Jango een politieagent was, waren er inconsistente verklaringen met betrekking tot de ontvoering van uw man en omtrent de problemen die uw zoon B. (...) na het vertrek van uw man nog zou hebben gehad. Het geheel van deze tegenstrijdige verklaringen doet in zeer sterke mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie relaas.

Daarbij kan opgemerkt worden dat het zeer merkwaardig is dat u – hoewel Jango volgens uw man jullie hele familie had bedreigd (CGVS L. (...) p. 11) – u nog tot eind maart (bijna twee weken na het vertrek van uw man uit Georgië, en minstens een maand nadat uw man zelf uit veiligheidsoverwegingen op een ander adres verhuisde) in hetzelfde huis bleef wonen. Ook nadat u eind maart naar het huis van uw zus ging verhuisde en toen u nadien bij uw ouders bleef, u in het district Varketili (waar jullie voorheen woonde). Uw laatste adres bij uw ouders – in Varketili Zemo Plato – was op amper 2 km van het huis van Jango (zie info toegevoegd aan blauwe map). Het is zeer opvallend dat u zo dicht bij uw vervolger bleef wonen indien u omwille van hem daadwerkelijk voor uw leven zou dienen te vrezen (CGVS A. (...) II p. 9, CGVS vragenlijst A. (...) nr. 3.5).

De door jullie voorgelegde documenten veranderen niets aan bovenstaande appreciatie. Het paspoort van u, uw man en uw dochter E. (...), uw identiteitskaart en uw rijbewijs bevatten louter persoonsgegevens en gegevens met betrekking tot jullie reis – die in deze beslissing echter niet in twijfel worden getrokken.

Verder legde u nog een rapport voor van de Ombudsman in Georgië waarin onder andere gesproken wordt over de algemene situatie van de Getuigen van Jehova. U stuurde eveneens een aflevering van het TV programma 'Tabula' door, waarin twee getuigen van jehova spreken over hun religie en de problemen die ze ervoeren. Wat betreft deze documenten met betrekking tot de algemene situatie van de Getuigen van Jehova in Georgië dient opgemerkt te worden dat het CGVS op de hoogte is van de precaire situatie van deze gemeenschap en dat hier rekening mee gehouden werd tijdens de beoordeling van uw verzoek tot internationale bescherming (cfr. supra).

Uw man verklaarde tijdens zijn gehoor op het CGVS dat hij verschillende hoofdtrauma's opliep en soms aan geheugenverlies lijdt (CGVS L. (...) p. 12). Hij zou in zijn leven reeds 7 zware hersenschuddingen hebben gehad en zou daardoor soms zaken vergeten en niet altijd weten of hij alles had verteld wat hij moest vertellen. De bewering volgens dewelke uw man aan geheugenproblemen lijdt, is geenszins van die aard dat ze de ongeloofwaardigheid van jullie asielrelaas kan verklaren. De vastgestelde tegenstrijdigheden en incoherenties betreffen immers geen details maar wel elementen die de kern van jullie asielrelaas uitmaken en waarvan redelijkerwijze mag verwacht worden dat uw man ze, ook na verloop van een bepaalde tijd, nog waarheidsgetrouw kan weergeven, temeer daar het gaat om ingrijpende gebeurtenissen die geacht mogen worden in het geheugen van de asielzoeker gegrift te zijn. Er mag bovendien van een persoon die verklaart zijn land te hebben verlaten uit vrees voor zijn leven en vrijheid, en die stelt dat hij omwille van geheugenproblemen zijn vluchtrelaas niet zonder tegenstrijdigheden kan vertellen, verwacht worden dat hij zo snel mogelijk medische/psychologische hulp zou inroepen en zijn geheugenproblemen zou kunnen staven, waarin jullie echter niet slagen. Uw man zelf verklaarde wél medische attesten in verband met deze geheugenproblemen uit Georgië te hebben. Noch in België, noch in Frankrijk zouden ze hem bij een dokter hebben willen brengen die daadwerkelijk iets zou ondernemen (CGVS L. (...) p. 12). Na het eerste interview stuurden jullie via mail enkele medische attesten door uit Georgië. Deze tonen aan dat uw man in 2011 op zijn nek viel en daarvoor gehospitaliseerd werd. Er wordt in deze attesten echter niet gesproken over blijvende geheugenschade of –problemen, waardoor dit document dan ook niet vermag de geloofwaardigheid van jullie relaas te herstellen.

Het voorschrift, opgesteld door een arts in Rendeux op naam van uw man, bewijst slechts dat uw man Methadon voorgeschreven kreeg, maar zegt verder niets over jullie voorgehouden problemen, noch over de cognitieve vermogens van uw man.

Uzelf verklaarde dat u voor uw jongste dochter E. (...) vreesde dat ze bij terugkeer naar Georgië (los van de problemen van Jango) opnieuw te maken zou krijgen met pesterijen op school. U verklaarde dat uw dochter zich in België beter voelde dan in Georgië (CGVS A. (...) II p. 12). Uw man vertelde eveneens over deze roddels op school (CGVS L. (...) p. 12). Zoals reeds eerder werd beargumenteerd zijn de pesterijen die uw dochter in het verleden meemaakte, betreurenswaardig maar niet zwaarwichtig genoeg om als vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin te worden beschouwd. Jullie kunnen dan ook niet aantonen dat dit bij een terugkeer naar Georgië anders zou zijn.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Beoordeling van de zaak

2.1. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar terecht wordt gesteld dat in zijner hoofdzaak geen bijzondere procedurele noden konden worden

vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

2.2. Verzoeker is de echtgenoot van mevrouw N.A., wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV 254 213. In de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker wordt verwezen naar en geciteerd uit de beslissing die door verweerder werd genomen ten aanzien van de echtgenote van verzoeker. Verzoeker betwist verder niet en uit de stukken van het dossier en de inhoud van het voorliggende verzoekschrift blijkt genoegzaam dat verzoeker zich in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming beroept op dezelfde asielmotieven als deze die door zijn echtgenote werden aangevoerd in het kader van haar verzoek om internationale bescherming. Daarenboven beroept verzoeker zich in het voorliggende verzoekschrift zowel in rechte als in feite integraal op dezelfde gegevens, middelen en argumenten als deze die zijn echtgenote aanvoerde in het kader van haar beroep voor de Raad, gekend onder het voormelde rolnummer.

Bij arrest nr. 252 234 van 6 april 2021 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd inzake verzoekers echtgenote geoordeeld als volgt:

“1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger, geboren op (...) in Dedoplistskaro in een christelijk orthodoxe familie. U studeerde Economie aan de universiteit van Davit Agmashenebeli in Tbilisi. U studeerde af in 1997.

In het jaar 1993 of 1994 trouwde u traditioneel met uw man L.N. (...) (CGVS ref 19/25437, O.V. 8.938.162). In 1994 werd uw oudste dochter S. (...) geboren. Sinds het jaar 1997 begon u zich meer en meer te interesseren voor en te verdiepen in het geloof van de getuigen van Jehova. In het jaar 1998 beviel u van uw zoon B. (...). In 1999 werd u gedoopt als getuige van Jehova. Uw jongste dochter E. (...) werd geboren op 24 december 2003.

U en uw gezin woonden aanvankelijk in Vazisubani. In de lente van 2004 verkochten jullie jullie appartement. Jullie woonden enkele maanden in Avlabari en verhuisden daarna naar de wijk Varketili in Tbilisi, waar jullie op verschillende adressen woonden. Jullie moesten dikwijls van adres verhuizen omwille van problemen met de burens die op de hoogte kwamen van uw religie.

In Georgië deed u verschillende jobs. U werkte als boekhoudster bij verschillende bedrijven en werkte eveneens als financieel manager bij een bedrijf dat ‘Tiande’ noemde. Uw laatste jobs in Georgië waren voor ‘Oto Motors’ en voor ‘Eresline’.

Als getuige van Jehova had u de plicht te gaan prediken en mensen te informeren over uw religie. U ging langs de huizen om mensen te informeren en flyers te geven. U hielp eveneens in standjes op straat waar voorbijgangers jullie konden aanspreken en vragen stellen. U deed dit in de weekends, na uw werk of tijdens uw vakantiedagen.

Op 20 januari 2018 kreeg u ruzie toen u iemand op straat een flyer gaf. Deze man schold u uit en nam u uw tas af. Toen u hem vroeg om uw tas terug te geven omdat u de politie niet wou bellen, insinueerde hij dat hij zelf bij de politie werkte. Toen hij uw tas terug gooide, kreeg u deze tegen uw mond waardoor uw lip sprong. Eens thuis wilde uw man weten wat er gebeurd was. Hoewel u er bij hem op aandrong om niets te ondernemen, zocht hij later op de dag deze man op. Het gesprek tussen uw man en uw belager – die jullie ‘Jango’ noemen liep echter snel uit de hand. Er werd geroepen en geschreeuwd, mensen kwamen tussenbeide en Jango loste een geweerschot. Uw man kon echter ongedeerd ontsnappen.

Enkele dagen later kwamen uw man en uw zoon B. (...) Jango tegen toevallig tegen in de carwash. Daar vernam uw man dat Jango omwille van dit voorval zijn ongeboren kind was verloren. Jango's vrouw was zwanger en kreeg na het incident een miskraam. Jango wou wraak nemen. Uw man en B. (...) konden ontkomen vooraleer dingen uit de hand liepen. Niet veel later kwam uw man Jango opnieuw tegen in de winkel. Wederom liep deze confrontatie uit in schelden. Uw man voelde zich niet meer veilig en besliste in februari bij zijn ouders in Isani te gaan wonen. U en uw kinderen bleven op hetzelfde adres.

In dezelfde periode waren er enkele incidenten met jullie wagen. Zo merkten jullie op dat de wielen van jullie wagen opeens los zaten. Een andere keer werd jullie wagen zonder reden meegenomen door de depannage dienst. Jullie vermoeden dat Jango hierachter zat.

Op 19 of 20 februari werd uw man in opdracht van Jango op straat tegen gehouden door twee mannen, die uw man in de koffer van hun wagen dwongen en meenamen. Uw man kon uit de koffer ontsnappen en bleef die avond bij een vriend. De volgende dag bracht zijn vader hem naar het dorp Asureti. Uw man kwam nog éénmaal naar Tbilisi om vliegtuigtickets te regelen. Hij verliet Georgië op 8 maart 2018 met

het vliegtuig. Diezelfde dag kwam hij aan in Frankrijk, waar hij op 13 maart 2018 een verzoek tot internationale bescherming indiende.

Uzelf bleef tot 25 maart op hetzelfde adres (1ste mikroraion in Varketili) wonen. Hierna verhuisden u en uw jongste dochter E. (...) naar uw zus in 'Hualingi' in Varketili. Uw dochter S. (...) verbleef bij vriendinnen en uw zoon bij zijn schoonouders. In april 2018 verhuisde u naar uw ouders, die eveneens in Varketili (in Zemo Plato) woonden.

In de zomer van 2018 kwam B. (...) Jango tegen toen hij samen met vrienden buiten was. Jango vroeg B. (...) waar uw man was, schold hem uit en bedreigde hem.

Uw zoon B. (...) vertrok samen met zijn familie op 29 september 2018 uit Georgië en diende een verzoek tot internationale bescherming in in Frankrijk. Op datum van 10 januari 2020 was B. (...)’s procedure in Frankrijk nog lopende.

Op 6 oktober 2018 vertrokken u en uw dochter E. (...) met het vliegtuig vanuit Kutaisi naar Frankrijk. Op 16 oktober 2018 diende u een verzoek tot internationale bescherming in Frankrijk in.

Toen u in Frankrijk was hoorden jullie dat Jango bij uw schoonouders was langs geweest om naar de familie N. (...) te informeren. Jullie hoorden eveneens dat er in het dorp van uw schoonmoeder in Vaziani onbekende mannen naar uw man aan het zoeken waren.

Jullie verzoek tot internationale bescherming werd in Frankrijk geweigerd. Ook in de beroepsprocedure kregen jullie een negatieve beslissing.

U, uw man en uw dochter E. (...) reisden naar België op 24 oktober 2019 en dienden hier een verzoek tot internationale bescherming in op 28 oktober 2019.

Tijdens uw verzoek tot internationale bescherming, verklaarde u tevens dat uw kinderen in het verleden eveneens problemen hadden gekend omwille van uw religie. In 2017 zou uw dochter E. (...) problemen hebben gekend op school toen medeleerlingen aan iedereen rond vertelden dat ze een seksuele relatie met onbekende jongens zou hebben gehad. Toen uw dochter S. (...) 10 jaar oud was (d.i. 2004-2005), werd ze aangerand door een 60 jarige man bij jullie in de buurt. Uw zoon B. (...) werd toen hij tien of elf jaar oud was (d.i. ongeveer in 1998), door een politieagent geschopt.

Ter staving van jullie verzoek tot internationale bescherming legden jullie volgende documenten neer: het paspoort van u, uw man en uw dochter E. (...), uw identiteitskaart, uw rijbewijs, het rapport van de ombudsman van Georgië voor het jaar 2018 waarvan jullie bepaalde onderdeeljes markeerden, een aflevering van het TV programma 'Tabula', waar twee getuigen van jehova spreken over hun religie en de problemen die ze ervaren, twee medische attesten van uw man die aantonen dat hij in 2011 op zijn hoofd viel en een voorschrift voor uw man.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het Commissariaat-generaal beschouwt de nationaliteit en de religie die u aanhaalt ter staving van uw verzoek tot internationale bescherming als bewezen.

Bij KB van 15 december 2019 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Bij het onderzoek van uw asielaanvraag heeft het Commissariaat-generaal kennis genomen van en houdt rekening met de huidige situatie van Getuigen van Jehova (zie COI Focus. Georgië Algemene situatie dd. 28 oktober 2019 p. 34). Uit lezing van die informatie blijkt dat de Getuigen van Jehova in Georgië gemarginaliseerd zijn en het behoren tot deze gemeenschap kan leiden tot problemen, voornamelijk met medeburgers. Bijgevolg werd uw verzoek om internationale bescherming omzichtigheid onderzocht. Uit de informatie die werd toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt echter niet dat het behoren tot de Getuigen van Jehova per definitie vervolging met zich meebrengt. Er kan niet a priori worden aangenomen dat iedere Getuige van Jehova in Georgië een aanzienlijk risico loopt om slachtoffer te worden van vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Het loutere feit aanhanger te zijn van deze religie is dan ook niet voldoende om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een individuele beoordeling van de nood aan internationale bescherming, waarbij u ertoe gehouden bent uw vrees voor vervolging in concreto aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk.

Uzelf verklaarde bij terugkeer naar Georgië in de eerste plaats te vrezen voor de politieman met wie jullie problemen hadden (CGVS vragenlijst nr. 3.4, CGVS A. (...) II p. 9). Gevraagd of u nog een andere

vrees bij terugkeer had naar Georgië verklaarde u dat jullie voor de problemen met Jango geen andere vijanden hadden. U haalde aan dat u kleine problemen had in verband met uw geloof, voornamelijk als u aan het prediken was. Enkele voorbeelden hiervan waren wanneer u bekogeld werd met stenen of er agressief werd gedaan toen u in het openbaar predikte of van deur tot deur ging. U zou ook enkele keren zijn verhuisd nadat burens te weten kwamen dat u Getuige van Jehova was en u negatief begonnen te bejegenen. Deze problemen kon u echter wel verdragen (CGVS A. (...) II p. 9-10). Bovendien verklaarde u zelf dat het incident met Jango de reden was voor uw vertrek uit Georgië. Tijdens het overlopen van de CGVS vragenlijst verklaarde u immers: "Als ik dit probleem niet had gehad, had ik Georgië nooit verlaten. Ik had een goede job en geen reden om het land te verlaten." (CGVS vragenlijst A. (...) nr. 3.5).

U vermeldde tevens dat uw kinderen in het verleden problemen kende omwille van jullie geloofsovertuiging. Zo werd uw dochter S. (...) (*1994) aangerand toen ze 10 of 11 jaar oud was (CGVS Ana II p. 9). Uw zoon B. (...) werd toen hij jonger was enkele keren geslagen door klasgenoten en werd een enkele keer door een politieagent geschopt (CGVS A. (...) II p. 15). Uw jongste dochter E. (...) werd op school gepest. Er werden geruchten verspreid over het feit dat zij seks zou hebben gehad met onbekende jongens (CGVS A. (...) II p. 12). Deze incidenten van discriminatie en sporadisch fysiek en verbaal geweld die u en uw gezin in het verleden hebben meegemaakt, zijn spijtige en betreurenswaardige zaken, maar er dient opgemerkt te worden dat zij niet voldoende en zwaarwichtig genoeg zijn om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie te worden beschouwd. Deze feiten vormden daarenboven zoals reeds eerder besproken niet de reden voor jullie vertrek uit Georgië (cfr. supra). Uzelf gaf immers aan dat jullie niet zouden zijn vertrokken indien jullie geen problemen met Jango zouden hebben gehad.

Uit geheel van deze verklaringen kan dan ook niet besloten worden dat jullie familie omwille van uw godsdienst te maken kreeg met daden die zo ernstig van aard waren of zo vaak voorkwamen dat zij gelijk gesteld kunnen worden aan vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin.

Dit maakt het incident met Jango, dat volgens u de directe en enige aanleiding was voor jullie vertrek uit Georgië, dan ook cruciaal voor de beoordeling van uw verzoek tot internationale bescherming.

Aan de door jullie voorgehouden feiten kan echter geen geloof gehecht worden.

Om te beginnen dient opgemerkt te worden dat uzelf tegenstrijdige verklaringen aflegde met betrekking tot het moment waarop u ontdekte dat Jango een politieagent was. Tijdens uw verzoek tot internationale bescherming in Frankrijk verklaarde u – wanneer u sprak over het incident waarbij u Jango een brochure gaf – dat u slechts later ontdekte dat deze een politieagent was. U verklaarde: "C'est plus tard qu'on a appris que c'était un policier, c'était un homme ordinaire." » (vrije vertaling: "Het is pas later dat we vernamen dat hij een politieagent was, het was een normale man.", zie gehoorverslag Frankrijk p. 8). Uit de verklaringen die u aflegde tijdens uw gehoor op het CGVS in België blijkt echter duidelijk dat u reeds van bij het begin zou hebben geweten dat Jango bij de politie was. Immers, toen u hem vertelde dat u de politie niet voor zulke ruzie wou contacteren, antwoordde hij u cynisch dat u hen mocht bellen, aangezien hij zelf ook bij de politie was (CGVS II A. (...) p. 10). In uw relaas is het een belangrijk element of u problemen zou hebben met een gewone burger dan wel een politieagent. Er kan dan ook van u verwacht worden dat u hierover consistente verklaringen zou afleggen – waarin u echter niet slaagt. Indien u en uw man reeds van bij aanvang wisten dat Jango een politieman was, lijkt het daarenboven zeer merkwaardig dat uw man het risico zou lopen om bij hem langs te gaan. Zoals blijkt uit jullie verklaringen hadden jullie in het verleden immers slechte ervaringen met de politie. Zo werd uw zoon B. (...) toen hij jong was door een agent geschopt. Hoewel jullie klacht indienden, werd u door het hoofd van de politie gevraagd en aangeraden uw klacht in te trekken. Verder vertelde u dat er agenten zijn die hun macht misbruiken en beweerde u te weten van mensen die problemen hadden met politieagenten, die niet goed zouden zijn afgelopen (CGVS A. (...) II p. 15). Het lijkt dan ook erg onwaarschijnlijk en weinig geloofwaardig dat uw man bij Jango zou zijn langs geweest om op dergelijke manier verhaal te halen naar aanleiding van het incident, wetende dat deze bij de politie was.

Ook wat betreft de ontvoering van uw man werden verschillende tegenstrijdigheden opgemerkt doorheen zijn eigen verklaringen. Om te beginnen legde uw man inconsistente verklaringen af inzake wat hij aan het doen was op het moment van zijn ontvoering. Terwijl hij tijdens zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) nog verklaarde dat hij door twee onbekende mannen ontvoerd werd toen hij in de auto zat (CGVS vragenlijst nr. 3.5), verklaarde hij op het CGVS dat hij door twee mannen werd aangesproken, vastgegrepen en in een wagen gesmeten toen hij te voet naar huis terugkeerde van een avond op café (CGVS L. (...) p. 8, 13). Eveneens op de DVZ verklaarde uw man dat hij door deze twee mannen naar zijn documenten werd gevraagd, maar hij deze niet wou geven (CGVS vragenlijst nr. 3.5). Op het CGVS daarentegen verklaarde uw man dan weer dat hij aanvankelijk dacht dat deze twee personen van de politie waren. Toen zij hem op een beleefde manier vroegen of hij zijn documenten wilde laten zien, gaf hij hen zijn ID kaart (CGVS L. (...) p. 8), wederom een andere versie van de feiten. Een derde tegenstrijdigheid werd opgemerkt tussen de verklaringen die uw man aflegde

op de DVZ en het CGVS. Zo verklaarde uw man op de Dienst Vreemdelingenzaken dat zijn ontvoerders hem wilden meenemen naar het meer van Tbilisi (CGVS vragenlijst nr. 3.5). Op het CGVS verklaarde hij dan weer dat de auto ergens naartoe reed, in een voor hem onbekende richting (CGVS L. (...) p. 8). Wanneer uw man geconfronteerd werd met deze inconsistente verklaringen, vertelde hij dat hij zulke zaken niet gezegd zou hebben aangezien hij te voet was. Hij kwam immers terug van een feest bij zijn vriend en zou nooit met de wagen rijden indien hij gedronken had. Hij verwees daarbij naar twee andere fouten die gemaakt werden tijdens het interview op de DVZ en die hij bij aanvang van het interview op het CGVS had vermeld (CGVS L. (...) p. 13). Hij verklaarde dat het mogelijk was dat er nog andere fouten gemaakt werden tijdens zijn interview op de DVZ. Bij aanvang van zijn gehoor vertelde uw man inderdaad dat er volgens hem enkele fouten werden gemaakt tijdens het overlopen van de CGVS vragenlijst op de DVZ. Jullie zouden dit op het oog zijn gekomen toen jullie het document door Google Translate lieten vertalen. De eerste fout die werd gemaakt, betrof de periode dat uw man in de gevangenis zou hebben gezeten. Dit zou 2014-2015 of 2015-2016 zijn in plaats van 1995 of 1996 (zoals genoteerd werd bij het overlopen van de CGVS vragenlijst) (CGVS L. (...) p. 2, CGVS vragenlijst nr. 3.1). Verder verklaarde uw man dat er in de vragenlijst genoteerd werd dat de politieagent naar zijn eigen vrouw had geschoten, terwijl hij dit niet zo had verteld (CGVS L. (...) p. 2). Wat dat betreft dient echter opgemerkt te worden dat er in het gehoorverslag geen melding gemaakt wordt van het feit dat deze politieagent náár zijn vrouw zou hebben geschoten. Er werd slechts in genoteerd dat zijn zwangere vrouw geraakt werd door een huls van een kogel (CGVS vragenlijst nr. 3.5), waardoor dan ook bezwaarlijk geargumenteed kan worden dat deze vertaling vol met fouten zou staan. Wanneer uw man bij aanvang van het onderhoud gevraagd werd of er nog andere fouten werden gemaakt tijdens zijn interview op de DVZ antwoordde hij ontkennend (CGVS L. (...) p. 2). Het is echter zeer opvallend dat omtrent het meest ernstige vervolgingsfeit drie grote tegenstrijdigheden bestaan tussen de verschillende verklaringen van uw man. Het lijkt niet waarschijnlijk dat deze allemaal terug te brengen zijn tot een misverstand, verkeerde vertaling of slechte notities. Bovendien kan van uw man verwacht worden dat – indien deze zaken fout werden vertaald of genoteerd – hij deze bij aanvang van het gehoor zou hebben verteld. Bovendien lijkt het weinig waarschijnlijk dat dergelijke zeer specifieke verklaringen (zoals vb. het feit dat ze u wilden meenemen naar het meer van Tbilisi) zo zouden vertaald of genoteerd zijn geweest indien u deze helemaal niet zou hebben vermeld. Deze tegenstrijdigheden doen dan ook in zeer ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie relaas.

Omtrent het incident waarbij de wielen van jullie wagen plotseling los bleken te zitten dient eveneens opgemerkt te worden dat u en uw man hierover andere verklaringen aflegden. Zo verklaarde uw man dat hij op een gegeven moment ontdekte dat het wiel van de auto volledig losgedraaid was en dat een wiel niet zomaar loskomt (CGVS L. (...) p. 8). Ook op de DVZ verklaarde hij: “Op een andere dag werd de band van onze auto losgedraaid” (CGVS vragenlijst L. (...) nr. 3.5) waaruit dan ook opgemaakt kan worden dat slechts één van de vier banden los zaten. Uzelf verklaarde dan weer dat alle vier de banden van jullie wagen op een gegeven dag los zaten (CGVS A. (...) II p. 12). Deze inconsistentie doet wederom afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie relaas.

De problemen met B. (...), die uzelf aanhaalde tijdens uw tweede interview lijken evenmin geloofwaardig. Gevraagd waarom uw meerderjarige zoon B. (...) uit Georgië vertrok antwoordde u dat deze eveneens problemen had gehad met de Jango. U verklaarde dat B. (...) Jango nog minstens twee keer zou hebben gezien na het vertrek van uw man. Jango zou hem hebben gevraagd waar zijn vader was en zou jullie allemaal hebben bedreigd. Uw man zou van deze problemen van B. (...) op de hoogte zijn geweest (CGVS A. (...) II p. 6-7). Uw man daarentegen verklaarde dat zijn zoon uit Georgië vertrek om ergens werk te kunnen vinden en dat B. (...) in Georgië geen problemen had gekend. Hij verklaarde dat jullie kinderen nooit problemen hebben gekend omwille van de problemen met Jango (CGVS L. (...) p. 4-5, 12). Deze verklaringen van uw man zijn daarenboven strijdig met wat hij verklaarde op de DVZ, namelijk dat er drugs aan jullie zoon werd gegeven om wraak te nemen op jullie familie (CGVS vragenlijst L. (...) nr. 3.5). Indien dit conflict met Jango danige proporties aannam dat ook jullie kinderen werden bedreigd en hierdoor reeds problemen hadden ondervonden in Georgië, kan echter van jullie verwacht worden dat jullie hiervan beiden op de hoogte zouden zijn en hierover ook consistente verklaringen zouden afleggen. De inconsistente verklaringen omtrent de problemen die B. (...) al dan niet zou hebben gekend, doen opnieuw afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie relaas.

Er dient dan ook opgemerkt te worden dat u en uw man omtrent de belangrijkste gebeurtenissen en elementen in jullie relaas inconsistente verklaringen aflegden. Zo werden inconsistenties opgemerkt wat betreft het moment waarop jullie ontdekte dat Jango een politieagent was, waren er inconsistente verklaringen met betrekking tot de ontvoering van uw man en omtrent de problemen die uw zoon B. (...) na het vertrek van uw man nog zou hebben gehad. Het geheel van deze tegenstrijdige verklaringen doet in zeer sterke mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie relaas.

Daarbij kan opgemerkt worden dat het zeer merkwaardig is dat u – hoewel Jango volgens uw man jullie hele familie had bedreigd (CGVS L. (...) p. 11) – u nog tot eind maart (bijna twee weken na het vertrek

van uw man uit Georgië, en minstens een maand nadat uw man zelf uit veiligheidsoverwegingen op een ander adres verhuisde) in hetzelfde huis bleef wonen. Ook nadat u eind maart naar het huis van uw zus ging verhuisde en toen u nadien bij uw ouders bleef, u in het district Varketili (waar jullie voorheen woonde). Uw laatste adres bij uw ouders – in Varketili Zemo Plato – was op amper 2 km van het huis van Jango (zie info toegevoegd aan blauwe map). Het is zeer opvallend dat u zo dicht bij uw vervolger bleef wonen indien u omwille van hem daadwerkelijk voor uw leven zou dienen te vrezen (CGVS A. (...) II p. 9, CGVS vragenlijst A. (...) nr. 3.5).

De door jullie voorgelegde documenten veranderen niets aan bovenstaande appreciatie. Het paspoort van u, uw man en uw dochter E. (...), uw identiteitskaart en uw rijbewijs bevatten louter persoonsgegevens en gegevens met betrekking tot jullie reis – die in deze beslissing echter niet in twijfel worden getrokken.

Verder legde u nog een rapport voor van de Ombudsman in Georgië waarin onder andere gesproken wordt over de algemene situatie van de Getuigen van Jehova. U stuurde eveneens een aflevering van het TV programma 'Tabula' door, waarin twee getuigen van jehova spreken over hun religie en de problemen die ze ervoeren. Wat betreft deze documenten met betrekking tot de algemene situatie van de Getuigen van Jehova in Georgië dient opgemerkt te worden dat het CGVS op de hoogte is van de precaire situatie van deze gemeenschap en dat hier rekening mee gehouden werd tijdens de beoordeling van uw verzoek tot internationale bescherming (cfr. supra).

Uw man verklaarde tijdens zijn gehoor op het CGVS dat hij verschillende hoofdtrauma's opliep en soms aan geheugenverlies lijdt (CGVS L. (...) p. 12). Hij zou in zijn leven reeds 7 zware hersenschuddingen hebben gehad en zou daardoor soms zaken vergeten en niet altijd weten of hij alles had verteld wat hij moest vertellen. De bewering volgens dewelke uw man aan geheugenproblemen lijdt, is geenszins van die aard dat ze de ongeloofwaardigheid van jullie asielrelaas kan verklaren. De vastgestelde tegenstrijdigheden en incoherenties betreffen immers geen details maar wel elementen die de kern van jullie asielrelaas uitmaken en waarvan redelijkerwijze mag verwacht worden dat uw man ze, ook na verloop van een bepaalde tijd, nog waarheidsgetrouw kan weergeven, temeer daar het gaat om ingrijpende gebeurtenissen die geacht mogen worden in het geheugen van de asielzoeker gegrift te zijn. Er mag bovendien van een persoon die verklaart zijn land te hebben verlaten uit vrees voor zijn leven en vrijheid, en die stelt dat hij omwille van geheugenproblemen zijn vluchtrelaas niet zonder tegenstrijdigheden kan vertellen, verwacht worden dat hij zo snel mogelijk medische/psychologische hulp zou inroepen en zijn geheugenproblemen zou kunnen staven, waarin jullie echter niet slagen. Uw man zelf verklaarde wél medische attesten in verband met deze geheugenproblemen uit Georgië te hebben. Noch in België, noch in Frankrijk zouden ze hem bij een dokter hebben willen brengen die daadwerkelijk iets zou ondernemen (CGVS L. (...) p. 12). Na het eerste interview stuurden jullie via mail enkele medische attesten door uit Georgië. Deze tonen aan dat uw man in 2011 op zijn nek viel en daarvoor gehospitaliseerd werd. Er wordt in deze attesten echter niet gesproken over blijvende geheugenschade of -problemen, waardoor dit document dan ook niet vermag de geloofwaardigheid van jullie relaas te herstellen.

Het voorschrift, opgesteld door een arts in Rendeux op naam van uw man, bewijst slechts dat uw man Methadon voorgeschreven kreeg, maar zegt verder niets over jullie voorgehouden problemen, noch over de cognitieve vermogens van uw man.

Uzelf verklaarde dat u voor uw jongste dochter E. (...) vreesde dat ze bij terugkeer naar Georgië (los van de problemen van Jango) opnieuw te maken zou krijgen met pesterijen op school. U verklaarde dat uw dochter zich in België beter voelde dan in Georgië (CGVS A. (...) II p. 12). Uw man vertelde eveneens over deze roddels op school (CGVS L. (...) p. 12). Zoals reeds eerder werd beargumenteerd zijn de pesterijen die uw dochter in het verleden meemaakte, betreurenswaardig maar niet zwaarwichtig genoeg om als vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin te worden beschouwd. Jullie kunnen dan ook niet aantonen dat dit bij een terugkeer naar Georgië anders zou zijn.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekster beroept zich in een enig middel op de:

“Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.

Schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiele motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.”

Verzoekster geeft een uiteenzetting omtrent de inhoud van de motiveringsplicht en stelt, verwijzend naar rechtsleer en rechtspraak, op algemene wijze: “In de mate waarin er zich contradicties en omissies in het verhaal van de verzoekende partij voordoen zijn deze zeker niet van dien aard om tot de ongelooftwaardigheid van het asielrelaas van de verzoekende partij te besluiten.”

Vervolgens betoogt verzoekster:

“Verwerende partij trekt eerstens niet in twijfel dat verzoekende partij behoort tot de getuigen van Jehova en dat mensen die tot deze gemeenschap behoren gemarginaliseerd worden en vaak ook gevisieerd worden. Zij meent echter dat er geen systematische vervolging zou zijn jegens leden van deze gemeenschap en hecht geen geloof aan de vrees van verzoekende partij omwille van haar geloofsovertuiging.

Zij stel het volgende:

(...)

Verwerende partij erkent aldus dat leden van Getuigen van Jehova gediscrimineerd worden. Zij schrijft dit echter enkel toe aan ‘problemen met medeburgers’ - quod certe non. Getuigen van Jehova worden vaak hun rechten ontkend, ook door de autoriteiten en krijgen niet de bescherming en bijstand die zij nodig hebben.

Als de redenering van verwerende partij zou worden gevolgd en ervan zou worden uitgegaan dat zich enkel problemen zouden stellen onder burgers, dan moet men er van uit kunnen gaan dat verzoekende partij zich op een adequate manier zou moeten kunnen richten tot de autoriteiten en tot de politie om bescherming te krijgen, wat niet het geval is!

Georgië is tevens gekend - én werd veroordeeld door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens - voor het schenden van de mensenrechten gezien zij niets ondernam tegen de discriminatie van Getuigen van Jehova:

(...)

Zo heeft verzoekende partij niet enkel aangehaald dat zij in Georgië problemen heeft omwille van haar lidmaatschap van de Getuigen van Jehova, maar dat zij tevens problemen heeft gekend met de politie, waardoor zij absoluut niet kan rekenen op bescherming. Zo werden zij niet alleen systematisch gediscrimineerd, aangevallen en uitgescholden door medeburgers, haar zoon werd tevens fysiek mishandeld door een politieagent. Wanneer zij hieromtrent klacht wilde neerleggen bij de politie werd zij onder druk gezet om deze klacht in te trekken...

Toch meent verwerende partij dat er geen reden zou zijn om aan te nemen dat de religieuze problemen van verzoekende partij en haar gezin niet ernstig genoeg zouden zijn om aan te nemen dat zij om deze reden het land hebben verlaten en dat zij vrezen voor hun leven omwille van hun religieuze overtuiging...

(...)

Verzoekende partij en haar echtgenoot haalden tal van incidenten aan die direct verband houden met hun religieuze overtuiging. Het is dan ook niet ernstig om al deze gebeurtenissen zondermeer van de hand te doen en een abstractie te maken van hetgeen is voorgevallen en zich louter te focussen op de problemen die niet religieus ingegeven zijn. Alle problemen die verzoekende partij en haar gezin gehad hebben zijn verbonden met elkaar en vinden hun oorsprong in hun religieuze overtuiging.

p. 7 en 8 CGVS gehoor echtgenoot verzoekende partij:

(...)

Verwerende partij legt aldus het grootste deel van het relaas van verzoekende partij naast zich neer en focust zich op pietluttigheden en details om alles in twijfel te trekken. Zo haalt zij ondermeer aan dat verzoekende partij bij haar asielaanvraag in Frankrijk andere verklaringen zou hebben afgelegd omtrent het moment waarop zij ontdekte dat Jargo een politie agent was.

Wanneer beide gehoren naast elkaar worden gelegd, blijkt zeer duidelijk dat verzoekende partijen exact hetzelfde verteld hebben omtrent hun problemen en hun vertrek uit Georgië. Er is geen sprake van een compleet niet relaas. Verwerende partij focust zich op de details om alles in twijfel te trekken. Verzoekende partijen hebben meermaals aangehaald dat zij zich in Frankrijk op veel punten niet correct begrepen zijn (wat de details van hun relaas betreft). Zij hebben bij het CGVS alles uiteen kunnen zetten wat is voorgevallen.

Daarnaast is het niet ernstig om hen vermeende tegenstellingen te verwijten tussen de verklaringen op de DVZ en het gehoor op het CGVS.

Verzoekende partijen kregen amper de tijd en de mogelijkheid om hun relaas te doen en werden aangemaand om alles beknopt te vertellen.

Zij werden verzekerd dat zij op het CGVS over voldoende tijd zouden beschikken om hun verhaal uiteen te zetten. Verzoekende partij volhardt dan ook in hetgeen zij verklaarde op het CGVS en meent dat haar geen tegenstrijdigheden kunnen worden verweten."

Verzoekster gaat voorts in op de medische problematiek van haar echtgenoot. In dit kader voert zij aan: "Betreffende haar echtgenoot, legden zij een medisch attest neer waaruit blijkt dat hij Methadon inneemt. Methadon is een morfineachtige pijnstiller (opiaat). Het heeft een sterk pijnstillende werking. Artsen schrijven het voor bij langdurige hevige pijn en bij verslaving aan opiaten. Ze schrijven het soms voor in de palliatieve zorg (zorg in de laatste levensfase).

Dergelijke medicatie wordt aldus niet lichtzinnig voorgeschreven. De echtgenoot van verzoekende partij heeft meerdere hersenletsels opgelopen door de systematische aanvallen op haar persoon omwille van haar religie. Zij neemt thans zware medicatie, waardoor zij ook vaak 'verdoofd' is. Deze medicatie werkt vaak op het geheugen:

"Het gebruik van opiaatstoffen als heroine en methadon geeft bewezen schade in de uitvoerende functies."

Het is onbegrijpelijk hoe verwerende partij kan stellen dat hier geen rekening mee dient te worden gehouden bij de beoordeling van de verklaringen van de echtgenoot van verzoekende partij."

Verzoekster vervolgt:

"Ook de pesterijen van de kinderen van verzoekende partij omwille van hun religieuze overtuiging noemt verwerende partij 'betreurenswaardig' om dan verder gewoonweg naast zich neer te leggen...

(...)

Verwerende partij is erg onredelijk te werk gegaan. Verwerende partij trekt noch het geloof, noch de talrijke incidenten niet in twijfel maar meent dat deze niet zwaarwichtig genoeg zouden zijn om in aanmerking te komen voor internationale bescherming - ook al hebben ze meermaals aangehaald geen gehoor en geen bescherming te vinden bij hun nationale autoriteiten."

2.2. Verzoekster vraagt op basis van het voorgaande in hoofdorde om de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen.

2.3. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog benevens de in het verzoekschrift aangehaalde en geciteerde informatie geen stukken of documenten bij het onderhavige verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekster de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar terecht gesteld wordt dat in haren hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

3.3. Verzoekster betwist de inhoud van de bestreden beslissing evenmin waar gemotiveerd wordt:

"Bij KB van 15 december 2019 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd."

In dit kader kan voorts worden opgemerkt dat het land van herkomst van verzoekster nog steeds is opgenomen op de lijst van veilige landen die werd vastgelegd bij artikel 1 van het KB van 14 december 2020 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

3.4. Verzoekster stelt haar land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omdat zij er problemen zou hebben gekend en een vrees zou dienen te koesteren omwille van haar religie als getuige van Jehova.

In dit kader wordt in de bestreden beslissing echter vooreerst met recht gemotiveerd:

“Bij het onderzoek van uw asielaanvraag heeft het Commissariaat-generaal kennis genomen van en houdt rekening met de huidige situatie van Getuigen van Jehova (zie COI Focus. Georgië Algemene situatie dd. 28 oktober 2019 p. 34). Uit lezing van die informatie blijkt dat de Getuigen van Jehova in Georgië gemarginaliseerd zijn en het behoren tot deze gemeenschap kan leiden tot problemen, voornamelijk met medeburgers. Bijgevolg werd uw verzoek om internationale bescherming omzichtigheid onderzocht. Uit de informatie die werd toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt echter niet dat het behoren tot de Getuigen van Jehova per definitie vervolging met zich meebrengt. Er kan niet a priori worden aangenomen dat iedere Getuige van Jehova in Georgië een aanzienlijk risico loopt om slachtoffer te worden van vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Het loutere feit aanhanger te zijn van deze religie is dan ook niet voldoende om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een individuele beoordeling van de nood aan internationale bescherming, waarbij u ertoe gehouden bent uw vrees voor vervolging in concreto aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk.”

Verzoekster slaagt er niet in om aan deze motieven afbreuk te doen. Waar zij verwijst naar twee arresten die het EHRM in het verleden heeft gevelde, dient immers te worden vastgesteld dat deze arresten werden gevelde in 2007 en 2014 en betrekking hadden op feiten die in Georgië werden gepleegd in 1999, respectievelijk in de periode 2000-2001. Als dusdanig kan verzoekster met haar verwijzing naar deze arresten bezwaarlijk volstaan om afbreuk te doen aan de voormelde, op recente landeninformatie gestoelde analyse van de actuele situatie voor getuigen van Jehova in Georgië. De Raad treedt verweerder bij en is van oordeel dat uit de voorliggende landeninformatie niet kan worden afgeleid dat het loutere gegeven een getuige van Jehova te zijn en aanwezig te zijn op het Georgische grondgebied zou kunnen volstaan om te besluiten tot het bestaan van een vrees voor vervolging en nood aan internationale bescherming. Verzoekster dient het bestaan van dergelijke nood, ten gevolge van haar religie, aldus in concreto aannemelijk te maken en kan hiertoe niet volstaan met een eenvoudige verwijzing naar de algemene situatie voor getuigen van Jehova in haar land van herkomst.

In het licht van het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing verder terecht gesteld:

“Uzelf verklaarde bij terugkeer naar Georgië in de eerste plaats te vrezen voor de politieman met wie jullie problemen hadden (CGVS vragenlijst nr. 3.4, CGVS A. (...) II p. 9). Gevraagd of u nog een andere vrees bij terugkeer had naar Georgië verklaarde u dat jullie voor de problemen met Jango geen andere vijanden hadden. U haalde aan dat u kleine problemen had in verband met uw geloof, voornamelijk als u aan het prediken was. Enkele voorbeelden hiervan waren wanneer u bekogeld werd met stenen of er agressief werd gedaan toen u in het openbaar predikte of van deur tot deur ging. U zou ook enkele keren zijn verhuisd nadat burens te weten kwamen dat u Getuige van Jehova was en u negatief begonnen te bejegenen. Deze problemen kon u echter wel verdragen (CGVS A. (...) II p. 9-10). Bovendien verklaarde u zelf dat het incident met Jango de reden was voor uw vertrek uit Georgië. Tijdens het overlopen van de CGVS vragenlijst verklaarde u immers: “Als ik dit probleem niet had gehad, had ik Georgië nooit verlaten. Ik had een goede job en geen reden om het land te verlaten.” (CGVS vragenlijst A. (...) nr. 3.5).

U vermeldde tevens dat uw kinderen in het verleden problemen kende omwille van jullie geloofsovertuiging. Zo werd uw dochter S. (...) (°1994) aangerand toen ze 10 of 11 jaar oud was (CGVS Ana II p. 9). Uw zoon B. (...) werd toen hij jonger was enkele keren geslagen door klasgenoten en werd een enkele keer door een politieagent geschopt (CGVS A. (...) II p. 15). Uw jongste dochter E. (...) werd op school gepest. Er werden geruchten verspreid over het feit dat zij seks zou hebben gehad met onbekende jongens (CGVS A. (...) II p. 12). Deze incidenten van discriminatie en sporadisch fysiek en verbaal geweld die u en uw gezin in het verleden hebben meegemaakt, zijn spijtige en betreurenswaardige zaken, maar er dient opgemerkt te worden dat zij niet voldoende en zwaarwichtig genoeg zijn om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie te worden beschouwd. Deze feiten vormden daarenboven zoals reeds eerder besproken niet de reden voor jullie vertrek uit Georgië

(cfr. supra). Uzelf gaf immers aan dat jullie niet zouden zijn vertrokken indien jullie geen problemen met Jango zouden hebben gehad.

Uit geheel van deze verklaringen kan dan ook niet besloten worden dat jullie familie omwille van uw godsdienst te maken kreeg met daden die zo ernstig van aard waren of zo vaak voorkwamen dat zij gelijk gesteld kunnen worden aan vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin.

Dit maakt het incident met Jango, dat volgens u de directe en enige aanleiding was voor jullie vertrek uit Georgië, dan ook cruciaal voor de beoordeling van uw verzoek tot internationale bescherming.

(...)

Uzelf verklaarde dat u voor uw jongste dochter E. (...) vreesde dat ze bij terugkeer naar Georgië (los van de problemen van Jango) opnieuw te maken zou krijgen met pesterijen op school. U verklaarde dat uw dochter zich in België beter voelde dan in Georgië (CGVS A. (...) II p. 12). Uw man vertelde eveneens over deze roddels op school (CGVS L. (...) p. 12). Zoals reeds eerder werd beargumenteerd zijn de pesterijen die uw dochter in het verleden meemaakte, betreurenswaardig maar niet zwaarwichtig genoeg om als vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin te worden beschouwd. Jullie kunnen dan ook niet aantonen dat dit bij een terugkeer naar Georgië anders zou zijn."

Verzoekster voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Zij beperkt zich dienaangaande immers tot een loutere herhaling van de eerder door haarzelf en haar echtgenoot aangehaalde incidenten en hun verklaringen dienaangaande. Hiermee doet zij geenszins afbreuk aan de voormelde, pertinente en terechte vaststellingen dienaangaande. Om te oordelen of er sprake is van vervolging in de zin van het Verdrag van Genève moeten alle omstandigheden in rekening worden gebracht. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend moeten zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. De Raad treedt verweerder bij waar deze motiveert dat de feiten en incidenten die verzoekster in casu aanhaalde benevens de aangevoerde problemen met Jango onvoldoende zwaarwichtig zijn om te kunnen worden gelijkgesteld met vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bijgevolg geen toekenning van internationale bescherming kunnen rechtvaardigen. Dit blijkt bovendien genoegzaam uit de voormelde, niet mis te verstane verklaringen van verzoekster zelf. Verzoekster gaf immers eenduidig en duidelijk aan dat zij de voormelde feiten en incidenten wel kon verdragen, dat deze niet de reden vormden waarom zijzelf en haar gezinsleden Georgië hadden verlaten en dat zij, zo zij de aangevoerde problemen met Jango niet hadden gekend, Georgië nooit hadden verlaten en daartoe geen reden hadden gehad.

Inzake de beweerde problemen met Jango, wordt in de bestreden beslissing voorts met recht gemotiveerd:

"Om te beginnen dient opgemerkt te worden dat uzelf tegenstrijdige verklaringen aflegde met betrekking tot het moment waarop u ontdekte dat Jango een politieagent was. Tijdens uw verzoek tot internationale bescherming in Frankrijk verklaarde u – wanneer u sprak over het incident waarbij u Jango een brochure gaf – dat u slechts later ontdekte dat deze een politieagent was. U verklaarde: "C'est plus tard qu'on a appris que c'était un policier, c'était un homme ordinaire. » (vrije vertaling: "Het is pas later dat we vernamen dat hij een politieagent was, het was een normale man.", zie gehoorverslag Frankrijk p. 8). Uit de verklaringen die u aflegde tijdens uw gehoor op het CGVS in België blijkt echter duidelijk dat u reeds van bij het begin zou hebben geweten dat Jango bij de politie was. Immers, toen u hem vertelde dat u de politie niet voor zulke ruzie wou contacteren, antwoordde hij u cynisch dat u hen mocht bellen, aangezien hij zelf ook bij de politie was (CGVS II A. (...) p. 10). In uw relaas is het een belangrijk element of u problemen zou hebben met een gewone burger dan wel een politieagent. Er kan dan ook van u verwacht worden dat u hierover consistente verklaringen zou afleggen – waarin u echter niet slaagt. Indien u en uw man reeds van bij aanvang wisten dat Jango een politieman was, lijkt het daarenboven zeer merkwaardig dat uw man het risico zou lopen om bij hem langs te gaan. Zoals blijkt uit jullie verklaringen hadden jullie in het verleden immers slechte ervaringen met de politie. Zo werd uw zoon B. (...) toen hij jong was door een agent geschopt. Hoewel jullie klacht indienden, werd u door het hoofd van de politie gevraagd en aangeraden uw klacht in te trekken. Verder vertelde u dat er agenten zijn die hun macht misbruiken en beweerde u te weten van mensen die problemen hadden met politieagenten, die niet goed zouden zijn afgelopen (CGVS A. (...) II p. 15). Het lijkt dan ook erg onwaarschijnlijk en weinig geloofwaardig dat uw man bij Jango zou zijn langs geweest om op dergelijke manier verhaal te halen naar aanleiding van het incident, wetende dat deze bij de politie was."

Verzoekster voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Dat verzoekster op het vlak van het voorgaande in Frankrijk niet correct zou zijn begrepen, betreft een blote en

ongefundeerde bewering. Deze bewering kan gelet op de duidelijke aard van haar verklaringen aldaar bovendien in het geheel niet worden gevolgd. De gedane vaststellingen omtrent de onlogische gang van zaken, zoals door haar geschetst in België, laat verzoekster voorts volledig onverlet. Derhalve blijven de voormelde motieven onverminderd overeind.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

“Ook wat betreft de ontvoering van uw man werden verschillende tegenstrijdigheden opgemerkt doorheen zijn eigen verklaringen. Om te beginnen legde uw man inconsistente verklaringen af inzake wat hij aan het doen was op het moment van zijn ontvoering. Terwijl hij tijdens zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) nog verklaarde dat hij door twee onbekende mannen ontvoerd werd toen hij in de auto zat (CGVS vragenlijst nr. 3.5), verklaarde hij op het CGVS dat hij door twee mannen werd aangesproken, vastgegrepen en in een wagen gesmeten toen hij te voet naar huis terugkeerde van een avond op café (CGVS L. (...) p. 8, 13). Eveneens op de DVZ verklaarde uw man dat hij door deze twee mannen naar zijn documenten werd gevraagd, maar hij deze niet wou geven (CGVS vragenlijst nr. 3.5). Op het CGVS daarentegen verklaarde uw man dan weer dat hij aanvankelijk dacht dat deze twee personen van de politie waren. Toen zij hem op een beleefde manier vroegen of hij zijn documenten wilde laten zien, gaf hij hen zijn ID kaart (CGVS L. (...) p. 8), wederom een andere versie van de feiten. Een derde tegenstrijdigheid werd opgemerkt tussen de verklaringen die uw man aflegde op de DVZ en het CGVS. Zo verklaarde uw man op de Dienst Vreemdelingenzaken dat zijn ontvoerders hem wilden meenemen naar het meer van Tbilisi (CGVS vragenlijst nr. 3.5). Op het CGVS verklaarde hij dan weer dat de auto ergens naartoe reed, in een voor hem onbekende richting (CGVS L. (...) p. 8). Wanneer uw man geconfronteerd werd met deze inconsistente verklaringen, vertelde hij dat hij zulke zaken niet gezegd zou hebben aangezien hij te voet was. Hij kwam immers terug van een feest bij zijn vriend en zou nooit met de wagen rijden indien hij gedronken had. Hij verwees daarbij naar twee andere fouten die gemaakt werden tijdens het interview op de DVZ en die hij bij aanvang van het interview op het CGVS had vermeld (CGVS L. (...) p. 13). Hij verklaarde dat het mogelijk was dat er nog andere fouten gemaakt werden tijdens zijn interview op de DVZ. Bij aanvang van zijn gehoor vertelde uw man inderdaad dat er volgens hem enkele fouten werden gemaakt tijdens het overlopen van de CGVS vragenlijst op de DVZ. Jullie zouden dit op het oog zijn gekomen toen jullie het document door Google Translate lieten vertalen. De eerste fout die werd gemaakt, betrof de periode dat uw man in de gevangenis zou hebben gezeten. Dit zou 2014-2015 of 2015-2016 zijn in plaats van 1995 of 1996 (zoals genoteerd werd bij het overlopen van de CGVS vragenlijst) (CGVS L. (...) p. 2, CGVS vragenlijst nr. 3.1). Verder verklaarde uw man dat er in de vragenlijst genoteerd werd dat de politieagent naar zijn eigen vrouw had geschoten, terwijl hij dit niet zo had verteld (CGVS L. (...) p. 2). Wat dat betreft dient echter opgemerkt te worden dat er in het gehoorverslag geen melding gemaakt wordt van het feit dat deze politieagent náár zijn vrouw zou hebben geschoten. Er werd slechts in genoteerd dat zijn zwangere vrouw geraakt werd door een huls van een kogel (CGVS vragenlijst nr. 3.5), waardoor dan ook bezwaarlijk geargumenteed kan worden dat deze vertaling vol met fouten zou staan. Wanneer uw man bij aanvang van het onderhoud gevraagd werd of er nog andere fouten werden gemaakt tijdens zijn interview op de DVZ antwoordde hij ontkennend (CGVS L. (...) p. 2). Het is echter zeer opvallend dat omtrent het meest ernstige vervolgingsfeit drie grote tegenstrijdigheden bestaan tussen de verschillende verklaringen van uw man. Het lijkt niet waarschijnlijk dat deze allemaal terug te brengen zijn tot een misverstand, verkeerde vertaling of slechte notities. Bovendien kan van uw man verwacht worden dat – indien deze zaken fout werden vertaald of genoteerd – hij deze bij aanvang van het gehoor zou hebben verteld. Bovendien lijkt het weinig waarschijnlijk dat dergelijke zeer specifieke verklaringen (zoals vb. het feit dat ze u wilden meenemen naar het meer van Tbilisi) zo zouden vertaald of genoteerd zijn geweest indien u deze helemaal niet zou hebben vermeld. Deze tegenstrijdigheden doen dan ook in zeer ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie relaas.”

Verzoekster slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Ten onrechte tracht zij immers te laten uitschijnen dat de voormelde, aperte tegenstrijdigheden in de gezegden van haar echtgenoot zouden kunnen worden toegeschreven aan het korte verloop van het gehoor bij de DVZ. Zo dit korte verloop mogelijks een uitleg zou kunnen bieden voor het niet vermelden van een aantal minder belangrijke zaken, kan dit immers geenszins verklaren waarom de verklaringen die verzoeksters echtgenoot aldaar wel aflegde, die daarenboven duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar waren, dermate ernstig en veelvuldig in strijd waren met de verklaringen die hij aflegde bij het CGVS. Voor het overige laat verzoekster de voormelde motieven ongemoeid. Bijgevolg blijven deze onverminderd gelden.

Tevens wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Omtrent het incident waarbij de wielen van jullie wagen plotseling los bleken te zitten dient eveneens opgemerkt te worden dat u en uw man hierover andere verklaringen aflegden. Zo verklaarde uw man

dat hij op een gegeven moment ontdekte dat het wiel van de auto volledig losgedraaid was en dat een wiel niet zomaar loskomt (CGVS L. (...) p. 8). Ook op de DVZ verklaarde hij: "Op een andere dag werd de band van onze auto losgedraaid" (CGVS vragenlijst L. (...) nr. 3.5) waaruit dan ook opgemaakt kan worden dat slechts één van de vier banden los zaten. Uzelf verklaarde dan weer dat alle vier de banden van jullie wagen op een gegeven dag los zaten (CGVS A. (...) II p. 12). Deze inconsistentie doet wederom afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie relaas."

Verzoekster laat deze motieven geheel ongemoeid. Derhalve blijven zij onverminderd gehandhaafd.

Bovendien wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

"De problemen met B. (...), die uzelf aanhaalde tijdens uw tweede interview lijken evenmin geloofwaardig. Gevraagd waarom uw meerderjarige zoon B. (...) uit Georgië vertrok antwoordde u dat deze eveneens problemen had gehad met de Jango. U verklaarde dat B. (...) Jango nog minstens twee keer zou hebben gezien na het vertrek van uw man. Jango zou hem hebben gevraagd waar zijn vader was en zou jullie allemaal hebben bedreigd. Uw man zou van deze problemen van B. (...) op de hoogte zijn geweest (CGVS A. (...) II p. 6-7). Uw man daarentegen verklaarde dat zijn zoon uit Georgië vertrek om ergens werk te kunnen vinden en dat B. (...) in Georgië geen problemen had gekend. Hij verklaarde dat jullie kinderen nooit problemen hebben gekend omwille van de problemen met Jango (CGVS L. (...) p. 4-5, 12). Deze verklaringen van uw man zijn daarenboven strijdig met wat hij verklaarde op de DVZ, namelijk dat er drugs aan jullie zoon werd gegeven om wraak te nemen op jullie familie (CGVS vragenlijst L. (...) nr. 3.5). Indien dit conflict met Jango danige proporties aannam dat ook jullie kinderen werden bedreigd en hierdoor reeds problemen hadden ondervonden in Georgië, kan echter van jullie verwacht worden dat jullie hiervan beiden op de hoogte zouden zijn en hierover ook consistente verklaringen zouden afleggen. De inconsistente verklaringen omtrent de problemen die B. (...) al dan niet zou hebben gekend, doen opnieuw afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie relaas."

Verzoekster voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Bijgevolg blijven deze onverminderd overeind.

Verzoekster laat de bestreden beslissing daarenboven volledig onverlet waar gemotiveerd wordt:

"Daarbij kan opgemerkt worden dat het zeer merkwaardig is dat u – hoewel Jango volgens uw man jullie hele familie had bedreigd (CGVS L. (...) p. 11) – u nog tot eind maart (bijna twee weken na het vertrek van uw man uit Georgië, en minstens een maand nadat uw man zelf uit veiligheidsoverwegingen op een ander adres verhuisde) in hetzelfde huis bleef wonen. Ook nadat u eind maart naar het huis van uw zus ging verhuisde en toen u nadien bij uw ouders bleef, u in het district Varketili (waar jullie voorheen woonde). Uw laatste adres bij uw ouders – in Varketili Zemo Plato – was op amper 2 km van het huis van Jango (zie info toegevoegd aan blauwe map). Het is zeer opvallend dat u zo dicht bij uw vervolger bleef wonen indien u omwille van hem daadwerkelijk voor uw leven zou dienen te vrezen (CGVS A. (...) II p. 9, CGVS vragenlijst A. (...) nr. 3.5)."

De voormelde motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekster deze volledig onverlet laat, onverminderd gelden.

De voormelde vaststellingen hebben, dit in tegenstelling met wat verzoekster meermaals tracht te laten uitschijnen in het verzoekschrift, stuk voor stuk betrekking op de essentie en raken de kern van het aangevoerde asielrelaas. Zij volstaan in het kader van het devolutieve karakter van het onderhavige beroep ruimschoots om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan het door verzoekster ten berde gebrachte asielrelaas en de vermeende, hieruit voortgesproten vrees voor vervolging en nood aan bescherming.

De door verzoekster neergelegde documenten, opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, zijn niet van zulke aard dat zij aan het voorgaande afbreuk kunnen doen.

Verzoekster laat de bestreden beslissing in dit kader vooreerst geheel ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

"Het paspoort van u, uw man en uw dochter E. (...), uw identiteitskaart en uw rijbewijs bevatten louter persoonsgegevens en gegevens met betrekking tot jullie reis – die in deze beslissing echter niet in twijfel worden getrokken.

Verder legde u nog een rapport voor van de Ombudsman in Georgië waarin onder andere gesproken wordt over de algemene situatie van de Getuigen van Jehova. U stuurde eveneens een aflevering van het TV programma 'Tabula' door, waarin twee getuigen van jehova spreken over hun religie en de problemen die ze ervoeren. Wat betreft deze documenten met betrekking tot de algemene situatie van de Getuigen van Jehova in Georgië dient opgemerkt te worden dat het CGVS op de hoogte is van de

precaire situatie van deze gemeenschap en dat hier rekening mee gehouden werd tijdens de beoordeling van uw verzoek tot internationale bescherming (cfr. supra)."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekster deze niet aanvecht of betwist, onverminderd gehandhaafd.

Met betrekking tot de medische toestand van verzoeksters echtgenoot en de ter staving hiervan neergelegde documenten, wordt in de bestreden beslissing tot slot terecht gesteld:

"Uw man verklaarde tijdens zijn gehoor op het CGVS dat hij verschillende hoofdtrauma's opliep en soms aan geheugenverlies lijdt (CGVS L. (...) p. 12). Hij zou in zijn leven reeds 7 zware hersenschuddingen hebben gehad en zou daardoor soms zaken vergeten en niet altijd weten of hij alles had verteld wat hij moest vertellen. De bewering volgens dewelke uw man aan geheugenproblemen lijdt, is geenszins van die aard dat ze de ongeloofwaardigheid van jullie asielrelaas kan verklaren. De vastgestelde tegenstrijdigheden en incoherenties betreffen immers geen details maar wel elementen die de kern van jullie asielrelaas uitmaken en waarvan redelijkerwijze mag verwacht worden dat uw man ze, ook na verloop van een bepaalde tijd, nog waarheidsgetrouw kan weergeven, temeer daar het gaat om ingrijpende gebeurtenissen die geacht mogen worden in het geheugen van de asielzoeker gegrift te zijn. Er mag bovendien van een persoon die verklaart zijn land te hebben verlaten uit vrees voor zijn leven en vrijheid, en die stelt dat hij omwille van geheugenproblemen zijn vluchtrelaas niet zonder tegenstrijdigheden kan vertellen, verwacht worden dat hij zo snel mogelijk medische/psychologische hulp zou inroepen en zijn geheugenproblemen zou kunnen staven, waarin jullie echter niet slagen. Uw man zelf verklaarde wél medische attesten in verband met deze geheugenproblemen uit Georgië te hebben. Noch in België, noch in Frankrijk zouden ze hem bij een dokter hebben willen brengen die daadwerkelijk iets zou ondernemen (CGVS L. (...) p. 12). Na het eerste interview stuurden jullie via mail enkele medische attesten door uit Georgië. Deze tonen aan dat uw man in 2011 op zijn nek viel en daarvoor gehospitaliseerd werd. Er wordt in deze attesten echter niet gesproken over blijvende geheugenschade of -problemen, waardoor dit document dan ook niet vermag de geloofwaardigheid van jullie relaas te herstellen.

Het voorschrift, opgesteld door een arts in Rendeux op naam van uw man, bewijst slechts dat uw man Methadon voorgeschreven kreeg, maar zegt verder niets over jullie voorgehouden problemen, noch over de cognitieve vermogens van uw man."

Verzoekster slaagt er, mede in acht genomen dat haar echtgenoot in diens vragenlijst "bijzondere procedurele noden" DVZ bij de aanvang van diens procedure zelf duidelijk aangaf dat er geen elementen of omstandigheden waren die zijn deelname aan de procedure en het vertellen van zijn verhaal konden bemoeilijken, niet in om afbreuk te doen aan de voormelde motieven. Waar zij wijst op het neergelegde attest waaruit blijkt dat haar echtgenoot methadon voorgeschreven kreeg en verwijst naar algemene informatie omtrent de mogelijke gevolge van dit medicijn, dient te worden opgemerkt dat in de door verzoekster aangehaalde informatie weliswaar wordt gesteld dat methadon schade kan aanrichten in de uitvoerende functies van de hersenen, doch dat het geheugen, met uitzondering van het werkgeheugen (de vaardigheid om informatie in het geheugen te houden bij het uitvoeren van complexe taken en te sorteren wat relevant is en wat niet relevant is om te onthouden) daarbij niet als executieve functie wordt genoemd. Hoe dan ook is de door verzoekster geciteerde informatie van louter algemene aard, heeft deze geen betrekking op de persoon van haar echtgenoot en zegt deze niets over diens concrete situatie en cognitieve vermogens. Dergelijke algemene informatie, omtrent de mogelijke gevolge van een overmatig methadongebruik, kan geenszins volstaan om aan te tonen dat haar echtgenoot ten gevolge van de dosis methadon die deze gebruikt daadwerkelijk zou kampen met één of meerdere van deze gevolgen. Als dusdanig blijkt hieruit bijgevolg hoegenaamd niet en toont verzoekster tot op heden niet aan dat haar echtgenoot zou kampen met geheugenproblemen; laat staan dat zou kunnen worden aangenomen dat deze problemen van dermate ernstige aard zouden zijn dat deze hem ertoe zouden hebben verhinderd zijn procedure internationale bescherming op een gedegen wijze te doorlopen en in dit kader volwaardige verklaringen af te leggen.

3.5. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster of één van haar gezinsleden een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.6. Verzoekster toont gelet op het voorgaande evenmin aan dat in haren hoofde of in hoofde van één van haar gezinsleden zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat er bij een terugkeer naar haar land van herkomst sprake zou zijn van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.7. In acht genomen hetgeen voorafgaat, wordt in de bestreden beslissing met recht geconcludeerd:

“Uit hetgeen voorafgaat wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

3.8. Gelet op het voorgaande toont verzoekster niet aan dat zij of één van haar gezinsleden vroeger vervolgd is geweest of slachtoffer is geweest van ernstige schade. Derhalve kan zij zich te dezen niet dienstig beroepen op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

3.9. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.”.

De voormelde motieven gelden ook voor verzoeker.

2.3. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Verzoeker toont gelet op het voorgaande evenmin aan dat in zijner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit het voorgaande volgt dat verzoeker geen substantiële redenen heeft opgegeven om zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet te beschouwen als veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of hij voor de toekenning van internationale bescherming in aanmerking komt. Bijgevolg staat vast dat verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst, heeft verweerder, rekening houdend met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, verzoekers verzoek om internationale bescherming met toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet met recht als kennelijk ongegrond beschouwd en dient verzoekers beroep te worden verworpen.

2.6. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes april tweeduizend eenentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT